

Czy naprawdę będę tutaj całe swoje życie? – myślała Maja w autobusie w drodze z pracy i patrzyła przez okno. Za oknem widziała wiele samochodów, a w nich zmęczonych, sfrustrowanych ludzi. Dźwięki ulicy, wysoka temperatura i ludzie w autobusie irytowali ją. Otworzyła okno, ale zapach smogu był tak brzydki, że zaraz je znowu zamknęła. Zamknęła też oczy i próbowała myśleć, że jest w innym miejscu na świecie. Gdzieś, gdzie może mieć dobrą pracę, gdzie autobusy są na czas i gdzie na ulicach jest więcej drzew niż bezdomnych psów.

Jej kraj... hmm... ma piękną naturę. Czyste morze, góry i wakacyjną pogodę prawie cały rok. Turyści z zachodu szukają tutaj inspiracji, spokoju i sensu życia. Czasami przyjeżdżają tylko na wakacje, nocują w hotelu, piją drinki i opalają się na plaży. Czasami kupują bardzo tanie mieszkanie albo otwierają biznes i zostają na całe życie. Wielu z nich jest bardzo szczęśliwych, bo mają tutaj nową rodzinę i przyjaciół... ale turyści zawsze mają otwarte drzwi. Zawsze mogą wrócić do domu – do Niemiec, do Włoch, do Ameryki.

Życie mieszkańców tego kraju jest trochę inne. 90 procent ludzi jest bardzo biednych, a 10 procent bardzo bogatych. W tym kraju mało się produkuje, a dużo się importuje, więc ceny w sklepach są bardzo wysokie. Polityka tutaj jest niestabilna. Dzisiaj jest spokojnie, ale jutro... kto wie? Dość dużo ludzi mieszka na ulicy. Tylko około 60 procent ludzi ma mieszkania z ciepłą wodą i elektrycznością.

Maja mieszkała w bardzo wysokim bloku na osiedlu, na którym było pięćdziesiąt, a może i sto takich samych bloków. Razem to tysiące ludzi, którzy pracują sześć lub siedem dni w tygodniu, nigdy nie mają wakacji i prawie nigdy nie jedzą mięsa, nie dlatego, że są wegetarianami, ale dlatego że brakuje im pieniędzy. To też tysiące dzieci, które teraz myślą, że mogą być w życiu kim chcą, ale to nie jest prawda. Tak jak ich rodzice mogą być tylko pracownikami w fabryce, sprzedawcami warzyw albo dozorcami. A co jeśli marzą o studiach, karierze i bardziej komfortowym życiu?

Rodzina Mai była jak każda inna. Jej ojciec był sprzedawcą w sklepie z butami, a mama gospodynią domową. Maja miała trzy siostry i brata. Brat był już żonaty i nie mieszkał z nimi, ale Maja nadal mieszkała w jednym pokoju z dwiema siostrami, mimo że miała już 32 lata.

Dawno temu, kiedy miała dwa lata jej wujek wyjechał do Ameryki. Wrócił na chwilę pięć lat później i przywiózł jej książkę o biologii i naukowcach. Książka była po angielsku i Maja niczego nie rozumiała, ale codziennie ją otwierała i oglądała obrazki. Od tej pory kiedy jej koleżanki mówiły, że kiedy będą dorosłe, chcą mieć piękny dom, przystojnego męża i dużo dzieci, Maja mówiła, że chce dostać Nagrodę Nobla. Jej rodzice nie planowali, że ich dzieci pójdą na studia. Nie tylko dlatego, że nie mieli pieniędzy, ale dlatego, że nikt w ich rodzinie nigdy nie był na uniwersytecie. Na szczęście byli mądrymi ludźmi i kochali swoje dzieci, więc kiedy Maja skończyła szkołę i dostała stypendium na publicznym uniwersytecie, nie próbowali jej zatrzymać. Jej ojciec był z niej dumny i mówił wszystkim klientom, że jego córka studiuje. Wiedział, że Maja jest bardzo dobrą studentką i że marzy o karierze na uniwersytecie lub w biznesie, ale był racjonalnym mężczyzną. Jego córka miała szansę na pracę w laboratorium, nie na uniwersytecie. Miał nadzieję, że zaraz po studiach znajdzie dobrego męża, a potem urodzi dzieci i nie będzie musiała pracować.

Wizja życia Mai i jej taty różniły się. Maja nie chciała mieć ani męża, ani dzieci. A przynajmniej nie teraz. Nie w tym kraju i nie w tym mieście. Chociaż nie mówiła o tym nikomu, po studiach planowała znaleźć pracę za granicą i wyjechać na zawsze. Jej plan okazał się być trudniejszy do zrealizowania niż myślała. Skończyła studia, ale to mężczyźni dostawali oferty dobrej pracy, a nie ona. Profesorowie rozmawiali o stypendiach za granicą z mężczyznami, a nie z nią, bo wiedzieli, że żadna młoda kobieta z tego kraju nie może wyjechać zagranicę sama. Żadna rodzina nie pozwoli swojej córce na samotną podróż na zachód. Mai bardzo zależało na karierze i nie chciała z niej zrezygnować. Po długich negocjacjach z profesorem i z ojcem została na uniwersytecie, żeby zrobić doktorat z genetyki. Była jedyną kobietą na swoim wydziale i znowu była najlepsza, ale jako doktorantka zarabiała bardzo mało, a rząd nie chciał sponsorować innowacyjnych projektów z publicznych pieniędzy.

To oczywiście bardzo Maję frustrowało. Miała 30 lat i musiała zarabiać, żeby pomóc swojej rodzinie! W końcu stało się tak, jak myślał jej tata. Po doktoracie znalazła pracę w laboratorium. Praca była, no cóż, niezbyt interesująca, a koledzy i koleżanki z pracy na pewno nie tak ambitni jak ona. Po kilku miesiącach frustracji Maja zaczęła wieczorami szukać ofert pracy za granicą. Napisała CV najlepiej jak mogła i wysłała do kilku dużych firm. Oczywiście nie poinformowała o tym swojej rodziny.

W tym momencie, kiedy siedziała między grubą kobietą z dwojgiem dzieci, a chudym, śpiącym chłopakiem, i wracała do domu gorącym autobusem, Maja dostała maila od rekrutera z dużego uniwersytetu w Ameryce, który był zainteresowany jej profilem. Profesor z Uniwersytetu nawiązał współpracę z wielką firmą farmaceutyczną, która zgodziła się sponsorować badania nad nowym lekiem. Profesor znalazł artykuł, który Maja opublikowała w branżowym magazynie kilka lat wcześniej i zdecydował, że chciałby z nią porozmawiać.

1.Prawda czy fałsz?

	Prawda	Nieprawda
1. Nie wiemy, jak nazywa się kraj, w którym mieszka Maja.		
2. Kraj ma stabilną ekonomię, a ludziom żyje się w nim dobrze.		
3. Maja ma troje rodzeństwa.		
4. Ojciec Mai jest bezrobotny		
5. Maja marzy o tym, żeby wyjść za mąż.		

2.Połącz słowa we frazy

1. Zapach	a) życia
2. Bezdomny	b) podróż
3. Sens	c) domowa
4. Gospodynia	d) smogu

- 5. Nagroda e) pies
- 6. Samotna f) Nobla

3. W podane zdania wstaw czasowniki z listy

opalać się, nocować, brakować, zatrzymać, znaleźć, pozwolić, zarabiać

1. Chciałam dużo, więc zaczęłam pracę w korporacji.
2. Laura obraziła się na mamę, bo nie jej jeść cukierków z choinki.
3. Nie lubię, kiedy jesteś tak daleko. mi ciebie! Proszę, wróć już!
4. Policja wczoraj Rafała, bo sprzedawał nielegalne pomidory.
5. (my) w pięknym hotelu nad brzegiem morza, ale niestety, w naszym pokoju były gekony.
6. Dzień dobry! Dzwonię do pani, bo telefon pani męża w metrze. Jeśli mają państwo czas, możemy się umówić na odbiór dzisiaj wieczorem.
7. Kasia wygląda jak rodzinna! Chyba na plaży codziennie po dziesięć godzin.

4. W podane zdania wstaw czasownik „znajdować/ znaleźć” w odpowiedniej formie

1. Nigdzie nie mogę mojej drugiej, zielonej skarpetki! Czy pralka znowu zaczęła kraść skarpetki?
2. Wczoraj w lesie (my) małego psa, więc zabraliśmy go do domu.
3. Poddaję się! Chyba już nigdy nie żony! Zawsze będę starym kawalerem.
4. Kiedy Mateusz był dzieckiem codziennie nowe insekty i robił im zdjęcia.
5. Wkurza mnie to, że co rano twoje włosy na umywalce! Proszę, sprzątaj po sobie!
6. Gdzie taki piękny płaszcz?! Wyglądasz w nim rewelacyjnie!
7. Obiecujemy, że (my) dla pani idealne mieszkanie. Będzie pani zadowolona!

PDS032 Nie o takim życiu marzyłam / I didn't dream about such life

8. Razem z moimi partnerami z firmy HR100% będziemy nie tylko szukać idealnych kandydatów na stanowiska menadżerskie. My ich

5. Angielski czasownik „leave” ma po polsku kilka tłumaczeń. Wybierz poprawne słowo z listy i dopisz je do grupy dopełnień (objects)

Wychodzić/wyjść, opuszczać/opuścić, zostawiać/zostawić, wyjeżdżać/wyjechać

1. – okulary w domu, klucze w pracy, obiad w lodówce
2. - rodzinę, żonę, kraj, lekcję polskiego, dwa dni w pracy
3. - z kraju, z miasta, na zawsze, na wakacje, na Dominikanę
4. - z pracy o ósmej, z domu bez słowa, ze spotkania

Odpowiedzi:

1. 1.P, 2.N, 3.P, 4.N, 5.N

PDS032 Nie o takim życiu marzyłam / I didn't dream about such life

2. 1d, 2e, 3a, 4c, 5f, 5b
3. 1.zarabiać, 2.pozwoliła, 3.brakuje, 4.zatrzymała, 5.nocowaliśmy, 6.znalazłam/ znalazłem, 7. opalała się
4. 1.znaleźć, 2.znaleźliśmy, 3. znajdę, 4. znajdował, 5. znajduję, 6. znalazłaś/ znalazłeś, 7. znajdziemy, 8. będziemy znajdować
5. 1.zostawiać/zostawić, 2.opuszczać/opuścić, 3. wyjeżdżać/wyjechać, 4. wychodzić/wyjsć